

فرانسوی ها مترصد انتقام سیاسی از امانوئل ماکرون

به نظر می‌رسد ماکرون تمام فرانسه را علیه خود متحد کرده است؛ رویاهای او برای رنسانس فرانسه از بین رفته و توهم او برای بازسازی اتحادیه اروپا به کابوس بدل شده است. فرانسوی‌ها شوکه و عصبانی هستند و مترصد انتقام سیاسی از رئیس‌جمهور نالایق خود هستند.

به گزارش سایت خبری پرسون، امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه در ماه مارس قول سرکوب جدی و گسترده قاچاقچیان مواد مخدر و گانگسترهای خشن را داد، متعاقب آن پلیس مظنونان معمولی سطح پایین را دستگیر کرد و بارون‌های جنایتکار بی‌رحم، مثل همیشه مشغول کار خود بودند؛ حتی همین تازگی، یکی از بدنام‌ترین آنها با نام مستعار La Mouche (مگس)، در یک کمین بزرگراهی توسط همدستانش موفق به فرار شد.

این نمونه دیگری از لفاظی‌های ماکرون در برخورد با واقعیت خشن زندگی در فرانسه و تحقیر دیگری برای رئیس‌جمهوری بود که خود را با ژوپیتتر، پادشاه خدایان رومی مقایسه کرده است!

دیلی میل در بررسی اوضاع فرانسه به قلم جانان میلر آورده است: از زمان روی کار آمدن ماکرون با وعده «سپیده‌دمی جدید» برای کشورش، حوادث مربوط به نفرت افزایش قابل توجهی داشته و همه اینها در حالی است که کمتر از ۷۰ روز دیگر، پاریس به استقبال مراسم افتتاحیه المپیک ۲۰۲۴ خواهد رفت، فرصتی نایاب برای ماکرون تا خود را در صحنه جهانی نمایش دهد. مقام‌های امنیتی بیم آن دارند که این بازی‌ها بستری را برای تروریست‌ها و جنایتکاران فراهم کند.

وزارت امور خارجه انگلیس به شهروندانی که قصد سفر به فرانسه را دارند در مورد حملات احتمالی «غیرمشخص» در مراکز خرید، مکان‌های تفریحی، رویدادهای فرهنگی، حمل‌ونقل عمومی و عبادتگاه‌ها هشدار داده است.

شکست فاحش ماکرون در برقراری نظم پوشیده نیست، باندهای قاچاق انسان، خدمات کشتیرانی خود را بدون مجازات آشکار انجام می‌دهند و این مساله تقریباً در تمام شهرهای بزرگ فرانسه، که در آن پلیس با دستمزد کم و آموزش ضعیف تمایلی به کار ندارد، کاملاً آشکار است. بسیاری از شهرها مقررات منع آمد و شد شبانه را برای مقابله با همه‌گیری جنایات نوجوانان وضع کرده‌اند.

ماکرون نمی‌تواند ضعیف‌تر از این باشد و ریاست‌جمهوری او محکوم به فنا است - مگر اینکه بتواند رکود عمیق حزبش را در انتخابات پارلمان اروپا در ماه آینده بشکند. نشانه‌های کمی وجود دارد که او بتواند این کار را انجام دهد. حمایت از «اجتماع ملی»، که قبلاً «جبهه ملی» نامیده می‌شد و برخی آن را چهره راست افراطی می‌دانند، همچنان در حال افزایش است. این حزب در سال‌های اخیر خود را سم‌زدایی کرده و اکنون یک رئیس جوان را در صدر فهرست خود برای انتخابات اتحادیه اروپا قرار داده که هنوز ۳۰ سالش نشده است. «باردلا» که از طبقه متوسط جامعه است، از ۱۹ سالگی از دستیاران رهبر حزب پارلمانی مارین لوپن بوده است.

آخرین نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که حزب رنسانس ماکرون بسیار از اجتماع ملی عقب‌تر است و این به معنای پیروزی برای باردلا است.

مدیر یکی از نظرسنجی‌های برجسته این کشور می‌گوید در شکل فعلی لوپن تقریباً جایگزین ماکرون در انتخابات ریاست‌جمهوری بعدی در سال ۲۰۲۷ خواهد شد. همه اینها به نظر می‌رسد که فاصله زیادی با لفاظی‌های امیدوارکننده‌ای دارد که ماکرون زمانی که برای اولین بار در سال ۲۰۱۷ در سن ۳۹ سالگی به قدرت رسید، مطرح کرد.

پس از سالها رکود اقتصادی فرانسه، ماکرون در آن سال در راس یک حزب سیاسی جدید، که آن زمان En Marche نامیده می‌شد نشان داد که می‌خواهد از گذشته فاصله بگیرد. او قول داد فرانسه را به قرن بیست و یکم بکشد. او حتی روی جلد مجله اکونومیست در حال راه رفتن روی آب به تصویر کشیده شد! اما همه اینها به سرعت تخریب شدند. در ماه‌های اول ریاست‌جمهوری‌اش، مالیات‌ها را ناشیانه برای ثروتمندان کاهش داد و در عوض مالیات‌ها بر روی سوخت که برای کارگران فرانسوی حیاتی هستند، افزایش داد که جرعه ماه‌ها اعتراضات خشونت‌آمیز را زد که تنها با قرنطینه‌های کووید به پایان رسید.

او مجدداً در سال ۲۰۲۲ برای دومین دوره پنج ساله با اختلاف بسیار کم انتخاب شد و چند هفته بعد کنترل مجلس ملی را در انتخابات قانونگذاری از دست داد. وضع اما از آن زمان، بدتر هم شده است.

سال گذشته تنها در مارس ۴۹ نفر در تیراندازی‌های مربوط به مواد مخدر کشته شدند.

۶ نفر در این هفته در یک درگیری داخلی در قلمرو فرادریایی فرانسه در کالدونیای جدید در سواحل استرالیا کشته شدند.

معلمی در یک دبیرستان در جنوب فرانسه می‌گوید مدیر دستور داده برای تنبیه دانش‌آموزان سرکش هیچ کاری نکنند، در غیر این صورت در معرض

حمله قرار می‌گیرند.

افسران زندان می‌گویند در موقعیت غیرممکنی قرار دارند زیرا زندان‌های جدید به اندازه کافی ساخته نمی‌شوند و زندان‌های موجود مملو از جمعیت هستند. به نظر می‌رسد تعداد زندانیان از تعداد پلیس‌ها بیشتر است.

حتی سیستم بهداشتی مشهور فرانسه نیز تحت فشار است، به طوری که ۸ درصد از مردم در «برهوت» پزشکی زندگی می‌کنند - اغلب مناطق روستایی بدون پزشک هستند.

حالا در این میان ماکرون با همسرش بریژیت که ۲۴ سال از او بزرگتر است، مشکل دارد، گفته می‌شود بریژیت ظاهراً چنان خشمگین است که در تلاش است مشاوران ارشد او را پاکسازی کند. خودی‌های پاریس این کار را انتقام «مادام بال» کاخ الیزه می‌نامند.

گمان می‌رود که حتی او پشت آخرین شیرین کاری رقت‌انگیز رئیس‌جمهور بوده است، عکاس رسمی الیزه عکسی از ماکرون انداخته که در تقلید از سیلوستر استالونه، در حال ضربه زدن به کیسه بوکس است. قرار بود پیام این باشد که رئیس‌جمهور سخت‌گیر است. اما طرفداران بوکس گفتند که ضربات او ضعیف بوده!

تزلزل ماکرون یک تشبیه قابل توجه برای رئیس‌جمهوری است که کاملاً نمایشی شده و چندان قصد «رفتن» ندارد. بسیاری از اصلاحات اقتصادی که ماکرون اعلام کرده رها شده‌اند. او هنگام انتخاب، متعهد شد که نظام متورم بروکراسی فرانسه را لاغر کند، اما تعداد کارمندان دولت به شدت افزایش یافته است.

یکی از اصلاحات مهم او افزایش اندک در سن بازنشستگی بود و پس از ناکامی در کسب موافقت پارلمان، این اصلاحات تنها از طریق مکانیسم فرمان ریاست جمهوری به تصویب رسید.

پس ماکرون در چه چیزی خوب است؟ اعلامیه دادن و یک آغازگر بودن! او اخیراً اعلام کرد که با وادار کردن دانش‌آموزان به پوشیدن لباس‌های متحدالشکل که مدت‌ها پیش در فرانسه رها شده بود، انسجام را به مدارس بازمی‌گرداند. در این ماه، رئیس‌جمهور بدون فرزند همچنین وعده داد که با وعده یارانه‌های جدید به والدین، نرخ زاد و ولد در فرانسه را افزایش دهد.

او از عشق خود به اتحادیه اروپا سخن می‌گوید، اما به نظر می‌رسد تعداد کمی از رای دهندگان تحت‌تأثیر جاه‌طلبی او برای اتحاد سیاسی، نظامی و اقتصادی عمیق‌تر باشند.

ماکرون درباره اعزام نیروهای اتحادیه اروپا به اوکراین صحبت می‌کند، اما هیچکس او را باور نمی‌کند و ژنرال‌هایش هشدار می‌دهند که آنها فاقد مهمات هستند. در این میان اتحاد سنتی با آلمان عملاً از بین رفته است. او به سختی با اولاف شولتس، صدراعظم آلمان صحبت می‌کند و امتناع تند او از دادن امتیازات معنادار به بریتانیا قبل از همه‌پرسی بریگزیت به شرمساری خاصی تبدیل شده است.

حتی رهبر اتحادیه دموکرات مسیحی آلمان، فردریش مرتس، که در حال حاضر احتمال دارد صدراعظم بعدی آلمان باشد و جایگزین شولتس نامحسوب شود، ناسازگاری ماکرون و آنگلا مرکل، صدراعظم سابق را عامل خروج بریتانیا می‌داند.

قرار بود اقتصاد نقطه قوت ماکرون باشد، اما سیاست‌های او یک شکست بزرگ دیگر است. شارلوت دو مونپلیه، اقتصاددان ING معتقد است که هدف دولت فرانسه برای کسری تولید ناخالص داخلی ۴.۴ درصدی در سال ۲۰۲۴ به طور نامیدکننده‌ای دست نیافتنی است. بدهی دولت فرانسه در سال گذشته تقریباً ۱۱۱ درصد تولید ناخالص داخلی بود.

مدافعان ماکرون می‌گویند که در توصیف بحران در فرانسه اغراق می‌شود و در این راستا به کاهش بیکاری و رکورد سرمایه‌گذاری خارجی توسط شرکت‌هایی مانند گوگل و آمازون اشاره می‌کنند. (فرانسه از خود هیچ غول فناوری جهانی ندارد، علیرغم اینکه ماکرون می‌بالد که یک کشور نوپا است!)

رئیس‌جمهور رای دهندگانی را که با بحران هزینه‌های زندگی، مدارس ناموفق، پلیس غرق شده در بحران‌ها و دومین مالیات زیاد در اروپا پس از دانمارک دست و پنجه نرم می‌کنند، متقاعد نکرده است.

در مورد المپیک، ماکرون، مثل همیشه با خوشبینی و خیالبافی، نگرانی‌های امنیتی را کنار گذاشته و پس از هشدار اخیر مبنی بر اینکه رودخانه سن برای برگزاری مسابقات شنا در آب‌های آزاد بیش از حد آلوده به فاضلاب است، قول داده که خودش در رودخانه شیرجه بزند تا ثابت کند آب بی‌خطر است. قولی که هنوز محقق نشده است.

شاید بازی‌های المپیک یک پیروزی برای ماکرون باشد، اما برای پاریس سخت است که با لندن ۲۰۱۲ برابری کند. شاید زندانی فراری دستگیر شود، شاید بریژیت ماکرون بتواند تا حدودی با همسرش حرف بزند &ndash؛ بالاخره او شاگرد سابقش بوده است.

اما در حال حاضر ماکرون تنها کشور را علیه خود متحد کرده است. تقریباً در نیمه راه دور دوم ریاست جمهوری، رویاهای او برای رنسانس فرانسه از بین رفته است. جاه‌طلبی او برای بازسازی اتحادیه اروپا به پایان رسیده و شهرها از کنترلش خارج شده‌اند.

فرانسوی‌ها شوکه و عصبانی هستند و در انتخابات پارلمان اروپا در ژوئن از رئیس‌جمهور بدبخت خود انتقام سیاسی خواهند گرفت.